

intet Haab om, at dette Forslag bliver vedtaget; men skulde det blive forkastet, er det mit Haab, at det vil komme igen ad Aare, og at det vil lykkes at faa det gennemført, saaledes at den tidligere heldige Tilstand kan blive genoprettet.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen). Han holdt en meget streng Straffeprædiken til Finansudvalgets Medlemmer. Han opfordrede os til at vise den yderste Sparsommelighed, og som Eksempler paa Punkter, hvori Finansudvalget havde vist sig flot, fremdrog han navnlig 4 smaa Bevillinger til Støtte for Musiklivet dels i København, dels i Provinserne. De 4 Bevillinger, det ærede Medlem pegede paa, drejer sig om et Beløb af i alt 6,600 Kr. Det er Penge, der gives ud for at fremhjelpe Musiklivet; og de vil sikkert i mange Tilfælde være til Gavn og Glæde for Befolkningen og ogsaa virke opdragende. Jeg synes derfor, det er urigtigt netop at slaa ned paa disse 4 smaa Bevillinger. Det kan i øvrigt være meget rigtigt, at man skal bestræbe sig for at vise Sparsommelighed; det ærede Medlem fra Bælum skulde selv bestræbe sig derfor og vise Sparsommelighed, hvor det drejer sig om virkelig betydelige Beløb. Naar det ærede Medlem er saa meget imod at yde Bidrag til Musikken, skulde det ærede Medlem have ladet sin Røst høre for 3 Aar siden under Behandlingen af Lovforslaget om Militærmusikken, som angik Nybevillinger paa 160,000 Kr. aarlig; det ærede Medlem skulde have protesteret kraftigt imod at gennemføre denne Lov, som nu har paaført Statskassen Udgifter til et Beløb af 480,000 Kr. Her betød det noget at vise Sparsommelighed. I det hele taget minder det ærede Medlems Stilling mig om det Ord, der staar i Bibelen om at sie Myggen fra og nedsluge Kamelen. Jeg vil bede det ærede Medlem om, naar han næste Gang vil prædike Sparsommelighed, at gøre det paa en saadan Maade, at hans Handlinger og hans Ord ikke kommer i Modstrid med hinanden.

Til Slut vil jeg gøre en Bemærkning overfor den ærede Ordfører (Laursen) angaaende det lille Ændringsforslag, som gaar ud paa at yde en aarlig Understøttelse af 400 Kr. til Enken efter en Mand, der har virket i Israelsmissionens Tjeneste. Den ærede Ordfører udtalte, at man nærede store Forventninger og Forhaabninger til Israelsmissionen. Ja, det kan man jo have Lov til; men de Resultater, der kommer ud af Israelsmissionens Arbejde, er virkelig i høj Grad kummerlige. Maaske, en enkelt

i Ny og Næ kan blive omvendt; men jeg tror ikke, det har meget at betyde med de Jøder, man faar omvendt til Kristendommen, og det er maaske mange Gange slet ikke af ideelle Grunde, de Folk lader sig omvende; der er maaske tidt helt andre Momenter, som spiller ind. Det er meddelt mig, at der anvendes 60,000—70,000 Kr. aarlig til Israelsmissionen, og naar der kan samles saa mange Penge ind, synes jeg, Missionen selv maa kunne underholde sine Missionærs Enker. Det er ingen Statssag at støtte Enker efter Mænd, som har viet deres Arbejde til Israelsmissionen, og jeg mener derfor, det er fuldt berettiget at stemme mod den foreslaaede Understøttelse.

Sabroe: Jeg vil give det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) Ret, i at Repræsentantskabet for Aarhus Teater sikkert vilde have staaet sig ved at undlade at indskrænke Udgifterne til Teatret. Det, det kommer an paa, er først og fremmest at faa Indtægterne forøgede og at gøre Teaterforestillingerne saa tiltrækkende for det almindelige Publikum som muligt. Men den skete Vedtagelse kan jo ændres, og jeg tror; at naar der her er fremkommet Bemærkninger fra sagkyndig Side, vil Repræsentantskabet ogsaa lægge Mærke til dem.

Det, der kalder mig frem, er i øvrigt det ærede Medlem fra Bælums (J. H. Jensen) Udtalelse. Jeg har set et Sted det Ord, at naar Tysken vander sine Heste i Viborg Sø, er der Fare for Landet, Fare for Kulturen; naar det ærede Medlem fra Bælum som Repræsentant for den kulturfjendtlige Materialisme stiller sig op og modarbejder Tilskuddet til Aarhus Teater, maa alle gode kulturbærende Kræfter i Ilden for at faa alle Kulturens Venner til at flokkes om dette Tilskud. Det er min faste Overbevisning, at det ærede Medlem ikke taler paa de jydsk Landboeres Vegne. De jydsk Landboere, der har aandelig Interesse, kender Aarhus Teater, og kom det til en Afstemning i Jylland om, hvorvidt Teatret skulde have Tilskud eller ikke, stemte de trods alle Bælumitter for Tilskuddet. Derfor vil jeg gerne bede alle gode og brave Jyder om at følge os fra Aarhus og gøre, hvad de kan, for at Aarhus Teater i endnu højere Grad kan blive et Kulturcentrum. Dette er jo, synes jeg, ikke en lokal Sag, derfor havde jeg, hvis ikke det ærede Medlem fra Bælum havde udtalt sig, undladt at begære Ordet — men det er en Landssag, det er en Æressag for Landet, at vi opretholder Aarhus Teater. Det er gode Mænd, som oprindelig har givet betydelige Tilskud til